

Alternatief voor mislukte aanpassing vetcorrectie

'Melkvet drukken kan lonen'

Een zachte landing door het aanpassen van de vetcorrectie zit er naar alle waarschijnlijkheid niet meer in. Om binnen het huidige quotum dit quotumjaar toch meer melk te kunnen leveren, is het verlagen van het melkvet een optie. Volgens Victoria Mengvoeders uit Veghel (NB) kan het voor groeiende bedrijven lonen om het vet te drukken door specifieke grondstoffen te voeren.

Veehouder Henrie Bouwmans uit Bakel (rechts) kan door het voeren van een specifiek maatmeel 60.000 kilo melk extra afleveren. Links Frank de Louw, hoofd Rundvee bij Victoria Mengvoerders.

60.000 kilo melk extra

Melkveehouder Henrie Bouwmans uit Bakel (NB) is één van de veehouders die bewust het vetpercentage in de melk drukt. Bouwmans melkt 85 melkkoeien en bouwde vorig jaar een stal voor 150 melkkoeien. „Mijn strategie is om zonder extra koop of lease van melkquotum dit jaar al meer koeien te melken.” Bouwmans wil geen dieren aankopen om ziekte-insleep te voorkomen. „Het kost meer tijd om binnen mijn eigen veestapel te groeien en daarom ben ik twee jaar terug begonnen met het gebruik van gesekst sperma. Ook ben ik minder streng in mijn afvoerbeleid ten aanzien van de melkgevende dieren.” In eerste instantie wilde de melkveehouder de melkproductie drukken, door minder krachtvoer te voeren. Dit betekende echter dat de koeien meer ruwvoer begonnen te vreten, terwijl hij al krap in het ruwvoer zit. De vertegenwoordiger van Victoria Mengvoerders kwam toen met het idee om het vetpercentage te drukken. Door het toevoegen van verschillende grondstoffen werd gekeken welke grondstoffen het meeste effect hadden op het vetpercentage. „Uiteindelijk daalde het vetpercentage van 4,20 naar 3,70 procent, waardoor ik 60.000 kilo melk extra mag leveren. De kosten voor het drukken van het vet zijn in evenwicht met de opbrengsten van de extra liters, maar ik bespaar nu op de leasekosten”, concludeert Bouwmans.

Een ‘zachte landing’ van het melkquotum is niet waarschijnlijk. De kans dat de vetcorrectie in het quotumjaar 2014/2015 wordt aangepast, is zeer klein geworden. De vetcorrectie leek de enige manier met kans van slagen, om melkveehouders de ruimte te geven om meer melk te produceren binnen het huidige melkquotum.

Lager vetpercentage

De vetcorrectiefactor is op dit moment 0,09. Wanneer een veehouder melk met een hoger vetpercentage levert dan binnen zijn melkquotum is toegestaan, wordt het verschil in vetpercentage vermenigvuldigd met de correctiefactor van 0,09 en vervolgens vermenigvuldigd met de geleverde hoeveelheid melk. Een veehouder, die op een quotum van 800.000 kilo melk met een vetreferentie van 4,20 procent, een vetpercentage van gemiddeld 4,30 procent realiseert, levert op jaarbasis $0,10 \times 0,09 \times 800.000 = 7.200$ kilo melk in en mag dus 792.800 kilo afleveren.

Daar staat tegenover dat een melkveehouder die een lager vetpercentage levert dan de vetreferentie die bij zijn melkquotum hoort, een correctiefactor van 0,18 mag gebruiken om juist meer melk af te leveren. Hetzelfde bedrijf zou bij een gerealiseerd vetpercentage van 4,10 procent dus 814.400 kilo melk mogen afleveren. Dit is voor melkveehouders de enige mogelijkheid om binnen het huidige melkquotum te groeien. Door middel

van voeding kan worden gestuurd op het vetpercentage in de melk. De vraag is of de meerkosten van het voer en de lagere melkopbrengsten – vet wordt ook betaald – opwegen tegen het grotere melkvolume dat mag worden geleverd, zonder (extra) superheffing te betalen bij overschrijding van het quotum.

Behandelde vetten

Ook Victoria Mengvoerders uit Veghel (NB) heeft zich de afgelopen maanden met de vraag beziggehouden of het voor veehouders loont om, door middel van voeding, het vetpercentage te drukken. Frank de Louw, hoofd Rundvee bij het mengvoerbedrijf, legt uit: „We hebben gekeken welke specifieke grondstoffen een behoorlijke daling van het vetpercentage kunnen geven. Vervolgens berekenden we of de meerkosten opwegen tegen de opbrengsten van de extra liters te leveren melk, waardoor groei in het aantal melkkoeien mogelijk is. Uiteindelijk hebben we gekozen uit een aantal producten, waaronder een mix van oliën en behandelde vetten, die we actief inzetten.”

Het bedrijf maakt voor vrijwel elk melkveebedrijf een specifiek maatmeel, ter correctie van het basisrantsoen. Wanneer veehouders willen groeien, kunnen de melkvetdrukkende grondstoffen in het meel worden gemengd. „Afhankelijk van de bedrijfsfactoren rekenen we per bedrijf uit hoeveel we van deze grondstoffen door

het maatmeel mengen. De hoeveelheid meel kan gelijk blijven. Op deze manier kunnen we wel tot 1 procent vet drukken, zonder dat dit een negatieve invloed heeft op de gezondheid en de pensfermentatie. Daar komt bij dat wetenschappelijk is bewezen dat deze producten ook positief werken op de vruchtbaarheid en de voerefficiëntie, maar het is nog te kort om dit effect ook vanuit de praktijk te kunnen onderbouwen”, aldus De Louw.

30 cent per koe

De Louw schat de extra kosten van de vetdrukkende grondstoffen op maximaal 30 cent per koe per dag. Hij verwacht dat het drukken van vet op deze manier voor 25 tot 50 procent van de melkveebedrijven die willen groeien, gunstig kan uitpakken. „Wanneer de kosten en de opbrengsten met elkaar in evenwicht zijn, is er al een voordeel te behalen, omdat een melkveehouder op 1 april 2015 direct al meer melk kan afleveren, omdat hij de koeien al aan de melk heeft”, is De Louw van mening. Daarnaast ziet het hoofd Rundvee van Victoria ook als voordeel dat veehouders kunnen groeien binnen hun eigen veestapel en zo ziekte-insleep kunnen beperken, door geen dieren aan te kopen van andere bedrijven. Er kan volgens De Louw nog worden gediscussieerd over de hoeveelheid mest die er binnen het huidige quotumjaar extra wordt geproduceerd. ■

Vet beter betaald

Jacob Goelema, productmanager Rundvee bij De Heus Voeders, is verbaasd dat er nu veehouders zijn die het vetpercentage willen verlagen, om daarmee meer melk te kunnen leveren. „Het drukt direct de opbrengst per liter melk en vet wordt de laatste tijd beter betaald dan de jaren ervoor. Wij merken ook vrijwel geen vraag vanuit het veld naar deze manier van vetsturing.” Volgens Goelema is het geen probleem om het melkvet te verlagen, door middel van het voeren van bepaalde grondstoffen. Hij ziet twee manieren om het vet te verlagen: door het voeren van grondstoffen met onverzadigde vetzuren of kunstmatige vetzuren. „Bij het voeren van onverzadigde vetzuren, als lijnzaad, lijnolie of andere oliën met onverzadigde vetzuren, is beperkte vetdaling mogelijk. Wanneer hier te veel

van wordt gevoerd, is de kans op pensverzuring aanwezig. Een effectievere manier om het melkvet te verlagen, is het voeren van synthetisch geconjugeerde vetzuren. Met deze vetten is op een veilige manier 1 procent vetverlaging mogelijk, maar het is wel duur om te voeren. Ik vraag mij dan ook af of de meerkosten opwegen tegen de opbrengsten van de extra liters geleverde melk”, aldus Goelema.

Ook verkoopleider Rundvee Richard ter Beek van Agruniek-Rijnvallei, ziet wel mogelijkheden om door middel van voeding het vetgehalte te verlagen en noemt net als Goelema grondstoffen met onverzadigde en geconjugeerde vetzuren. „Deze geconjugeerde vetzuren zijn prijzig, maar hebben wel 100 procent werking. Een half procent vetverlaging

is geen enkel probleem”, aldus Ter Beek. Of het uit kan om op deze manier meer melk te mogen leveren, betwijfelt de verkoopleider. „Wanneer je er zuiver aan rekent en je zet alle kosten tegen de opbrengsten van de extra geleverde liters melk, dan valt er voor de meeste bedrijven geen voordeel mee te behalen.” Agruniek-Rijnvallei is de afgelopen tijd volop met melkveehouders van groeiende bedrijven in gesprek geweest over hoe zij het beste met het laatste quotumjaar om kunnen gaan. „We adviseerden veehouders om een periode het insemineren uit te stellen, zo nodig op tijd koeien uit te selecteren en raden aan om kuilen die wat minder goed melken, vooral dit quotumjaar op te voeren. De betere kuilen kunnen dan na 1 april worden gevoerd”, geeft Ter Beek aan.